

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

í t é l e t e

Az ügy száma: Mfv.VIII.10.033/2023/4.

A tanács tagjai: Dr. Hajdu Edit a tanács elnöke

Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró

Dr. Stark Marianna bíró

Dr. Tánczos Rita bíró

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró

A felperes: felperes neve

cím1

A felperes képviselője:

Dr. Klauber Eszter ügyvéd

cím2

Az alperes: alperes neve

cím3

Az alperes képviselője:

Dr. Mikó András ügyvéd /Dr. Mikó András Ügyvédi Iroda/

cím4

A per tárgya: elmaradt jutalom megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Szegedi Ítéltábla Mf.I.40.027/2022/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Gyulai Törvényszék 7.M.70.155/2021/17/I.

Rendelkező rész

A Kúria a Szegedi Ítéltábla Mf.I.40.027/2022/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy – 15 napon belül – fizessen meg az alperesnek 25.000 (huszonötezer) forint és 6.750 (hatezer-hétszázötven) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 2.176.000 (kétfmillió-százhetvenhatezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes szaktanácsadási szolgáltatást végző cég, amelynek tulajdonosa a

[2] Magyarország Kormánya a száml kódszámú „Mezőgazdasági, erdőgazdálkodási és élelmiszer feldolgozáshoz kapcsolódó egyéni és csoportos szaktanácsadás” elnevezésű felhívásában célul tűzte ki az egész életen át tartó tanulásban való részvétel ösztönzését, amit szaktanácsadó szervezetek együttműködésével tervezett megvalósítani. A pályázati felhívást a Vidékfejlesztési Program keretében a Miniszterelnökség Agrár- Vidékfejlesztési Programokért Felelős Helyettes Államtitkársága, valamint a Vidékfejlesztési Program Irányító Hatósága hirdette meg.

[3] Az alperes tevékenységét a vele alkalmazásban álló szaktanácsadókon keresztül látta el. A szolgáltatás finanszírozására az alperes támogatási kérelmet nyújtott be, a pályázat eredményének bevétele előtt azonban megkezdte a munkát.

[4] A felek 2018. január 31-én munkaszerződést kötöttek, amely szerint a felperes határozatlan időtartamú munkaviszony keretében szaktanácsadó munkakört lát el havi bruttó 200.000 forint bérezés mellett. Ehhez járult még bruttó 5.000 forint/szerződés/hó teljesítménybér.

[5] A munkaszerződés 8. pontja rögzítette, hogy a munkavállaló év végi jutalomra jogosult. Ennek számítási alapja a munkavállaló által kötött támogatott szaktanácsadási szerződések után 12 hónapra elszámolt támogatás összege. A jutalom számítási alapja csökkentendő volt a munkavállaló tekintetében a támogatott szaktanácsadási szerződések kapcsán elszámolt valamennyi bér jellegű ráfordítással. Az év végi jutalom a naptári év utolsó három havi bérével egyidőben, három részletben kerül kifizetésre.

[6] A támogatás kifizetésével érintett, a pályázatot elbíráló döntés elhúzódott, ezért az alperes a felperes munkaszerződésének módosítására tett indítványt. 2018. november 26-án a felek a munkaszerződés 8. pontját akként módosították, hogy „a munkavállaló jutalomra jogosult. A jutalom számítási alapja a munkavállaló által kötött támogatott szaktanácsadási szerződések után 12 hónapra elszámolt támogatás összege. A jutalom számítási alapja csökkentendő a munkavállaló tekintetében a támogatott szaktanácsadási szerződések kapcsán elszámolt valamennyi bér jellegű ráfordítással (alapbér, teljesítménybér, béren kívüli juttatás, valamint az azokhoz kapcsolódó közterhek, ideértve többek között a szociális hozzájárulási adót) és egyéb támogatás szerint elszámolható költséggel (például gépjárműhasználat, irodai eszközök). A jutalom, támogatás kapcsán a tárgyévi kifizetési kérelem kifizető ügynökség általi jóváhagyását követő 30. naptári napon belül kerül kifizetésre. A kifizetési kérelmet a munkáltató a támogatásra benyújtott pályázata kapcsán közölt támogatói okirat kézhezvételét követően egy éven belül köteles benyújtani. Az egyéb támogatással elszámolt költségek (például gépjármű használat, irodai eszközök) tekintetében a munkavállaló köteles betartani a munkáltató belső szabályzataiban előírt mennyiségi és minőségi előírásokat”.

[7] A három milliárd forintot meghaladó támogatási igényű projekt javaslatokat a Kormány nem támogatta, erről a Vidékfejlesztési Programirányító Hatóság értesítette az alperest, ami esetében a támogatási kérelem elutasítását jelentette.

[8] Az alperes részéről felajánlott közös megegyezéssel munkaviszony megszüntetést a felperes nem fogadta el, ezért a munkáltató 2020. május 23-án jogviszonyát felmondással megszüntette létszámcsökkentésre hivatkozással. Az alperes jutalom címén nem fizetett semmit felperesnek.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[9] A felperes keresetében 21.760.050 forint jutalom és annak kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest perköltség viselése mellett.

[10] Érvelése szerint 2018. január 31-én megkötött munkaszerződés 8. pontja alapján év végi jutalomra jogosult, melyet a naptári év utolsó három havi bérével egyidőben, három részletben kell kifizetni. Az alperes 2018. november 26-án visszakérte munkaszerződését, és egy újabb szerződés módosítást íratott alá. Arra hivatkoztak, hogy később kapja majd meg a jutalmat.

[11] Érvelése szerint a munkaszerződésben foglaltakat a felperes betartotta, munkáját elvégezte, ezért számára 2018 februártól novemberig terjedő időszakra 8.071.241 forint jár, a munkaviszonya megszüntetéséig pedig összesen a keresetben megjelölt összeg.

[12] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Kifejtette, hogy a munkaszerződés és annak módosítása szerint is a felperes kizárólag a támogatás pozitív elbírálása esetén lett volna jogosult jutalomra, azonban támogatás hiányában ilyen joga nem áll fenn. A keresetösszegezésével kapcsolatban arra hivatkozott, hogyha a jutalom kifizetése nem kötődött volna a támogatás elnyeréséhez, akkor is a felperes mindösszesen 19.473.523 forint jutalomra tarthatott volna igényt.

Az első- és a másodfokú bíróság ítélete

[13] A Gyulai Törvényszék 7.M.70.155/2021/17-I. számú ítéletével a keresetet elutasította, és a felperest perköltség viselésére kötelezte azzal, hogy a feljegyzett illeték az állam terhén marad.

[14] Az elsőfokú bíróság szerint a „jutalom” szó jelentéstani értelemben a mérlegelésen alapuló adhatóságot is magában hordozza, a perbeli esetben azonban nem erről volt szó. A felek vitájának a lényege, hogy a jutalomként a munkaszerződésben feltüntetett díjlemre

irányuló alanyi jognak mik a feltételei. Tartalmi figyelembevétele alapján a vitás díjjelem jutalomtól eltérően másnak is minősíthető, jelölhető, de elsősorban nem az elnevezés a perdöntő.

[15] A szerződés kikötésének (munkaszerződés 8. pont) az a tartalmilag és formailag is helyes értelme (jogkövetkeztetés), hogy az alanyi jog megnyílásának a többi között egyik feltétele az alperesi támogatási igény keletkezése, a támogatás elnyerése, a forrás rendelkezésre állása. E feltétel figyelmen kívül hagyása formális jog- és szerződés értelmezésre vezetne.

[16] Perbeli esetben az alperes a támogatás jogát nem nyerte el, ezért a felperesnek a munkaszerződés 8. pontjában kikötött jutalomra nem nyílt meg az alanyi joga.

[17] Nincs jelentősége annak a körülménynek, hogy a felperesnek, illetve a rendelkezésre bocsátott két nyilatkozatot tevő munkatársnak a munkaszerződés megkötésekor miről volt tudomása. A szerződés 8. pontja mint egzakt bizonyíték alapján a jogkövetkeztetés kizárólag fentiek szerint vonható le.

[18] A felperes fellebbezése folytán eljáró Szegedi Ítéltábla Mf.I.40.027/2022/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, a felperest perköltség fizetésre kötelezte, és megállapította, hogy a le nem rótt illeték az államot terheli.

[19] A másodfokú bíróság szerint a jogvita lényegét illetően az alapvető kérdés az volt, hogy a munkaszerződés és annak módosítása 8. pontjában körülírt jutalomnak feltétele volt-e a pályázati támogatás elnyerése. Az elsőfokú bíróság a munkaszerződés és módosítása szövegű értelmezéséből indult ki, és azokból vonta le azt a következtetést, hogy az alanyi jog megnyílásának egyik feltétele az alperes támogatási igényének keletkezése, a támogatás elnyerése, a forrás rendelkezésre állása.

[20] A felek 2018. január 31-én megkötött munkaszerződés-módosítása 8. pontja rögzíti, hogy a munkavállaló „év végi jutalomra” jogosult, és a jutalom számítási alapja a munkavállaló által kötött támogatott szaktanácsadási szerződések után 12 hónapra elszámolt támogatás összege. Ehhez képest a 2018. november 26-án kötött munkaszerződés módosítás 8. pontja abban különbözik, hogy eszerint már nem „év végi jutalomra”, hanem jutalomra jogosult a munkavállaló. Nem változtat azonban lényegében azon a rendelkezésen, hogy a jutalom számításának alapjaként az elnyert támogatást – „a munkavállaló által kötött támogatási szaktanácsi szerződések után 12 hónapra elszámolt támogatás összege” – jelöli meg.

[21] Az elsőfokú bíróság helyesen értelmezte az elnyert támogatást a jutalom feltételeként. Mindkét szerződés egyezik ugyanis abban, hogy a jutalom számításának alapjaként jelölték azt meg.

[22] Tévesen hivatkozott a felperes arra, hogy a munkabér egyes elemei között a finanszírozás tekintetében nem volt különbségtétel, ezért az alapbér és a teljesítménybér

kifizetése mellett a jutalmat is meg kellett volna kapnia. E bérelemek között ugyanis nem a finanszírozás tekintetében volt különbség, hanem a számítási alapjukat illetően.

[23] Nem sérült az Mt. 42. § (2) bekezdése, az alperes ugyanis a munkaszerződés alapján a felperest megillető munkabért (alap- és teljesítménybér) nem vitásan megfizette.

[24] Nincs jelentősége annak, hogy személyl minek a tudatában kötötte meg a felperesével azonos tartalmú munkaszerződését, illetve annak sem, hogy a munkáltató saját kockázatára kezdte el a működését. Ezek ugyanis nem írják felül a felperes munkaszerződésének tényleges tartalmát.

[25] Az elsőfokú bíróságnak a munkaszerződés 8. pontjának értelmezésére vonatkozó álláspontja helyességét nem cáfolják az alperesnek a munkaviszony közös megegyezéssel megszüntetésére tett ajánlatának 9. és 4. pontjai sem, azok ugyanis csupán nyomatékosítják azt, hogy a munkavállaló jutalomra nem jogosult, továbbá általános joglemondó nyilatkozatot tartalmaz. Nem lehet azonban azokból a munkáltató jutalommal kapcsolatos elvárásai szándékos megváltoztatására következtetni.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

[26] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet „megváltoztatásával” az alperes 21.760.050 forint és annak kamata megfizetésére kötelezését kérte, másodlagosan a 2018 évre számított jutalom 13.199.932 forint és annak kamata megfizetését igényelte. Harmadlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése mellett az ügyben eljáró elsőfokú vagy másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását indítványozta.

[27] Felperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság döntése és annak indokolása sérti a munka törvénykönyvéről szóló 2012.évi I. törvény (továbbiakban: Mt.) 42. § (2) bekezdésében írtakat, az Mt. 31. §-át, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 6:8. §-át és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 279. §-ban foglaltakat.

[28] A 2018. január 31-én kelt szerződés még utalást sem tesz az elnyert támogatásra. Sem ezen szerződés, sem az azt követő módosítás nem támasztotta feltételül a pályázati támogatás elnyerését, a szerződések ilyen kikötést nem is tartalmaznak.

[29] Az alperes a 2018. január 31-én kelt munkaszerződésben az év végi jutalmat mint a munkabér egyik elemét az év utolsó három hónapi munkabérével egyidejűleg vállalta kifizetni, bármiféle egyéb megkötés vagy feltétel rögzítése nélkül.

[30] A munkaszerződés a teljesítménybér körében is támogatott szaktanácsadói szerződésre hivatkozik, ehhez képest elnyert támogatás hiányában is a pályázati felhívásban írtak szerint kapta meg felperes a teljesítménybért.

[31] A munkaszerződés 8. pontja a jutalom számítási alapjánál is támogatásra hivatkozik azzal, hogy a jutalom a munkavállaló által kötött támogatott szaktanácsadási szerződések után 12 hónapra elszámolt támogatás összege. A támogatás a 7. pont alapján szintén csak a pályázati felhívást jelentheti.

[32] A szerződés a jutalom számításának alapjaként nem az elnyert támogatást határozza meg, csupán a mértékének kiszámítását kötötte a munkavállaló által létrehozott támogatási szaktanácsadási szerződések után 12 hónapra elszámolt támogatás összegéhez. Ez azonban nem az elnyert támogatásra vonatkozik, hanem a jutalom számítására, melyet a pályázati felhívás rögzít.

[33] 2018 januári munkaszerződés és a 2018 novemberi módosítás egyszerű megtekintésével is megállapítható, hogy míg a 2018. január 31-én kelt szerződés 8. pontja szerint a munkavállaló „év végi jutalomra” jogosult, a november 26-án kelt módosítás már csak jutalomról ír. A másik fontos eltérés pedig az, hogy a 2018. január 31-én kelt munkaszerződés arról rendelkezik, hogy az év végi jutalom a naptári év utolsó három havi bérével egyidőben, három részben kerül kifizetésre.

[34] A munkaszerződés 11. pontja még azt is rögzítette, hogy csak mely esetben zárható ki a munkavállaló az év végi jutalomból, de szó sem volt ebben a körben a támogatásról.

[35] Felperes jogosult volt a jutalomra, hiszen a másodfokú bíróság szerint sem volt különbség a munkabér egyes elemei között a finanszírozási formák tekintetében. Mivel az alperes az alapbért és a teljesítménybért megkapta és a finanszírozási forrás tekintetében nem volt különbség, akkor a jutalmat is meg kellett volna.

[36] Felperes mindvégig azt állította, hogy nem a támogatás elnyerésétől függött a jutalom kifizetése, hiszen saját kockázatára vállalta az alperes, hogy 2018. január 31-ei munkaszerződés szerint azt a 2018. október- november- december havi bérrel egyidejűleg kifizeti.

[37] Hangsúlyozandó, hogy mind a teljesítménybér, mind pedig a jutalom számítási alapja „támogatott szaktanácsadási szerződés” voltak, a teljesítménybért a felperes meg is kapta, csak a jutalmat nem.

[38] A jogerős ítélet megállapítása szerint nem sérült az Mt. 42. § (2) bekezdése, az alperes ugyanis a munkaszerződés alapján a felperest megillető munkabért (alap és teljesítménybér) nem vitásan megfizette. Tény, hogy a harmadik elem, a jutalom maradt kifizetés nélkül.

[39] Az ítéleti megállapítással szemben egykor az alperes alkalmazásában állt szaktanácsadó, személy1 nyilatkozatával felperes azt kívánta bizonyítani, hogy nem tett különbséget a munkabér elemek között az alperes, szó nem volt arról, hogy bármely elem kifizetése a támogatás elnyerésétől függene. Emellett a korábbi kolléga nyilatkozott arról is, hogy a munkaviszony megszűnésekor a jutalomra vonatkozó igényéről ő kifejezetten lemondott, melyre nem lett volna szükség, ha az nem járt volna a támogatástól függetlenül a munkavállalóknak.

[40] Szintén korábbi munkatárs, személy2 nyilatkozatában sem csupán a munkaszerződés tartalmát ismertette, hanem rögzítette, hogy mind a szerződés, mind pedig a felperes tájékoztatása arról szólt, hogy a munkabér három részből áll, melynek szerves része a jutalom, azt a munkaszerződés nem kötötte feltételhez.

[41] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult a felperes perköltségben való marasztalásával.

[42] Álláspontja szerint a 2018. január 31-én kelt munkaszerződés hivatkozott 8. pontja is egyértelmű rendelkezést tartalmazott abban a tekintetben, hogy a jutalom alapja a támogatás összege. Értelemszerűen, ha a támogatás nem érkezik meg az alpereshez, úgy nincs, ami a jutalom alapját képezze. Támogatás hiányában pedig irreleváns a szerződés azon rendelkezése, amely a jutalom kifizetésének ütemezésére vonatkozik, hiszen annak feltétele volt a támogatás elnyerése.

[43] A 2018. január 31-én kelt munkaszerződés vitatott 8. pontja értelmében a munkavállaló év végi támogatásra jogosult. A jutalom számítási alapja a munkavállaló által kötött támogatási szaktanácsai szerződések után 12 hónapra elszámolt támogatás összege. Ebből fakadóan a jutalom kifizetésére akkor kerülhetett volna sor, ha az alperes megkapja a támogatói okiratot, hiszen ezzel keletkezett volna jogalapja a teljes támogatás igénylésének.

A Kúria döntése és jogi indokai

[44] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[45] A Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok tekintetében vizsgálhatta a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát.

[46] A Pp. 413. § (1) bekezdés a) és c) pontja rögzíti, hogy a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell a felülvizsgálni kívánt ítélet számát a jogszabálysértés pontos megnevezésével, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi jogszabálysértést, amely kihat az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat meghozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja.

[47] Az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak az új Pp. hatályba lépése folytán történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. polgári jogegységi határozat szerint a Pp. alkalmazása körében megfelelően irányadó az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény, amelynek 3. pontja értelmében a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körül írja, az erre vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre vonatkozó hivatkozása indokait is ismerteti.

[48] Nem felel meg a törvényi követelményeknek, ha a fél a felülvizsgálati kérelmében jogi érvelését nem a szerinte megsértett jogszabályhelyre vetítve adja elő, annak megtételekor a megsértett jogszabályhelyet nem jelöli meg, hanem azokat egy helyen, felsorolásszerűen rögzíti (Mfv.I.10.377/2018/5.; Mfv.I.10.396/2018/3.). Fentiekből következően kizárólag az Mt. 42. § (2) bekezdésének bíróságok általi alkalmazásának helytállósága képezhette jelen eljárásban vizsgálat tárgyát.

[49] A felperes felülvizsgálati kérelmében sérelmezte a Pp. 279. § téves alkalmazását, e jogszabályhelyet azonban csak a szerinte megsértett jogszabályhelyek felsorolása között jelölte meg, de a jogszabálysértés konkrét indokát nem adta. Így jelen eljárásban is a jogerős ítéletben foglalt tényállás volt az irányadó.

[50] A felek között 2018. január 31-én kötött munkaszerződés 8. pontja értelmében a munkavállaló „év végi jutalomra” jogosult, és a jutalom számítási alapja a munkavállaló által kötött támogatási szerződések után 12 hónapra elszámolt támogatás összege. A 2018. november 26-án kötött munkaszerződés 8. pontja pedig úgy rendelkezik, hogy „év végi jutalom” helyett „jutalomra” lehet jogosult a munkavállaló. A két szabályozás között azonban nincs különbség abban a tekintetben, hogy a jutalom számításának alapjaként az elnyert támogatást („a munkavállaló által kötött támogatási szaktanácsadási szerződések után 12 hónapra elszámolt támogatás összege”) határozták meg. Az ezzel ellentétes felperesi állítás alaptalan, a bíróságok a munkaszerződéseket helytállóan értelmezték.

[51] A másodfokú bíróság helyesen foglalt állást arról, hogy amennyiben a munkáltató nem nyeri el a támogatást, úgy nincs fedezet a jutalom fizetésére, a munka jellegére tekintettel pedig ezzel a munkavállalónak is tisztában kellett lennie.

[52] Alaptalanul hivatkozott a felperes e körben a munkaszerződés 11. pontjában foglaltakra, ez ugyanis a jutalom számítására, illetve adhatóságára nézve nem tartalmaz iránymutatást, csupán a nem megfelelő munkavégzés szankciójaként utal arra, hogy az alperes fegyelmi intézkedés gyanánt jogosult a munkavállalót az „év végi” jutalomból kizárni.

[53] Helytálló a jogerős döntés [41] bekezdésében kifejtett álláspont is. Téves a felperes azon állítása, hogy a munkabér egyes elemei között a finanszírozás tekintetében nem volt különbség, ezért az alapbér és a teljesítménybér kifizetése mellett a jutalmat is meg kellett

volna kapnia. A másodfokú ítélet helytállóan fejtette ki, hogy a bérelemek között nem a finanszírozás tekintetében volt különbség, hanem számításuk alapjait illetően. A jutalom kifizetés lehetősége a támogatás meglétéhez, illetve mértékéhez igazodott, e nélkül ezen a címen kifizetésre fedezet hiányában nem volt lehetőség.

[54] Téves a felperesnek a munkaszerződés módosítás 7. pontjára utalása is, mivel ebben is az szerződéses kitétel szerepel, hogy az adott támogatott szaktanácsadói szerződésre illeti meg a felperest a teljesítménybér.

[55] A fentiek szerint a másodfokú bíróság helyesen fejtette ki, hogy nem sérült az Mt. 42. § (2) bekezdése, amely szerint a munkáltató köteles a munkavállalót foglalkoztatni és részére munkabért fizetni. Az alperes a felperesnek munkája fejében ellenértéket fizetett, amely magában foglalta az alapbért és a teljesítménybért. Jutalmat azonban az elnyert támogatás hiányában alappal nem követelhet.

[56] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 424. § (1) bekezdésében foglaltak alapján tekintettel arra, hogy – a vizsgálható körben – jogszabálysértés megállapítására nem volt mód.

[57] A pervesztes felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, amelynek összegét az alperes által csatolt költségjegyzék alapján számolta el a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint.

[58] A felperes munkavállalói költségkedvezményben részesült, így az eljárás során felmerült illeték az állam terhén marad a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján.

[59] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja értelmében nincs helye felülvizsgálatnak

[60] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a Pp.405.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp.376. § szerint.

Budapest, 2023. április 26.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró,

Dr. Stark Marianna s.k. bíró, Dr. Tánczos Rita s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró